

Korfbal op wielen

Wout van Aert (l.) en Toon Aerts flankeren Mathieu van der Poel op het podium in Oostende. Nederland won alle vier de gouden medailles op dit WK veldrijden. © EPA

Ik zag het ook al in nieuwsuitzendingen: ‘we hebben veel vragen gekregen van kijkers’ of ‘kijkers hebben ons gemeld’. Daar wordt dan ‘onze expert van de redactie’ bijgehaald en - gruwel, gruwel - die antwoordt zowaar. Nog erger zijn de straat-interviews. *De ideale wereld* bewijst telkens weer: de journalistieke waarde van de voxpop is minder dan nul.

Gisteren in de Sporza toonden ze dan weer een verdwaalde tweet. Elke aap met een hoedje en een computer zit tegenwoordig op Twitter, het digitale equivalent van de café-toog. Die ene van wie ze de tweet toonden, kreeg zijn *minute of fame* en zal afgelopen nacht moeilijk de slaap hebben kunnen vatten. Het is hem gegund.

Ik trap in dezelfde val en vat zijn tweet samen: ‘We zijn beroofd van een spannende strijd door een lekke band.’ ‘Zijn we het daarmee eens?’, vroeg Karl Vannieuwkerke aan Sven Nys en Richard Groenendaal. Vervolgens gebeurde er iets vreemds. De twee analisten in de studio schudden hun hoofd van links naar rechts, ontkenden dus de stelling in de tweet. Ze vonden het wat kort door de bocht. Ze hadden die wedstrijd anders geanalyseerd, maar toen zaten ze nog alleen met Vannieuwkerke in de studio. Nadat Wout van Aert was komen aanschuiven, veranderde de toon: ineens bleek die lekke band wél cruciaal.

Oké, rewind. Na honderd meter reden Mathieu van der Poel en Wout van Aert vooraan en hing de rest tussen het kader. Na drie minuten en dertig seconden waren Van der Poel en Van Aert definitief weg en was de rest *supporting cast*. Die klagen dan wel dat ze weinig in beeld komen, maar wat wil je als je niet in één beeld te vatten bent? Harder rijden jongens, blijven trainen en nog beter jullie best doen.

Mathieu van der Poel was de eerste twee ronden niet top en kreeg een paar meter aan zijn broek. En aan zijn beenstukken, want hij was de enige die niet met blote benen reed. Dat was overigens een aspect dat ik over het hoofd had gezien en waar ik in de nacht van zaterdag op zondag toch even wakker van heb gelegen: de koude als scherprechter. Mathieu houdt niet van extreme temperaturen.

Van der Poel hing op een paar seconden en ging vervolgens nog eens overkop. Van Aert zag pas achteraf de beelden terug en schrok. Daar had hij meer moeten en kunnen mee

doen, je zag het hem zo denken. Ineens was de kloof meer dan vijftien seconden, maar ook niet meer dan dat. Speelbaar op dat parcours.

Daarna, na 22 minuten koers (dus net over één derde wedstrijd), reed Van Aert lek. Vooraan, dat is erger dan achteraan als je Paul Herygers mag geloven, en als het daarover gaat geloven we die. Ineens had Van der Poel weer een seconde of tien voorsprong.

Vanaf ronde drie begon hij ook beter door het zand te rijden. Ergens zag ik de snelste rondetijd: dat was ronde drie van Van der Poel met 7:11. Waar Van Aert in de eerste twee ronden net iets beter leek, waren ineens de rollen omgekeerd. Komt daar nog bij: in de steile klim op de brug, komend vanaf het zand waar ze nog ternauwernood door konden rijden, reed Van der Poel elke ronde flukser naar boven. Ik had het u voorspeld: het zou een intervalcross worden.

Sporza bracht dat telkens netjes in beeld. De passage door het zand scheelde soms 2 seconden en op de 55 meter lange klim van 21 procent pakte de Nederlandse telkens bijna 1 seconde. Doe daar nog een handvol bij op de hippodroom en je hebt die halve minuut bonus waar hij mee eindigde.

Wout van Aert zou Wout van Aert niet zijn als hij in al zijn klasse en nuchterheid de schuld bij die leegloper zou leggen in plaats van bij zichzelf. Die lekke band, dat had hij beter niet gehad, maar dat hij vervolgens niet kon terugvechten en steeds meer terrein verloor nadat hij heel even op vijf seconden had gehangen, dat was volgens hem het verschil met Van der Poel, die een sterkere tweede wedstrijdheft

reed. Ik was niet goed genoeg, was zijn conclusie.

Ten slotte nog dit. Eén keer per jaar moet dit van mijn lever en door uw strot. Er waren zaterdag en zondag in Oostende vier gouden medailles te winnen en ze gingen alle vier naar Nederland. Verder lagen nog acht medailles van een andere legering klaar en daarvan hebben ze er nog eens vier om een Nederlandse nek gehangen. België heeft er drie en een verloren Hongaarse kreeg ook nog een bronsje. Veldrijden wordt meer en meer korfbal op wielen.

Mathieu en Wout, ik wil niks afdoen van jullie wereldprestaties, maar verdwijnen nu uit de zandbak en de modder en gun de andere jongens ook nog iets.

Van Aert zou Van Aert niet zijn als hij in al zijn klasse en nuchterheid de schuld bij die leegloper zou leggen in plaats van bij zichzelf